

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2017. szeptember 7.*

„Fellebbezés – Az európai uniós intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés joga – 1049/2001/EK rendelet – A 4. cikk (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése – A dokumentumokhoz való hozzáférés joga alóli kivételek – A vizsgálati tevékenység céljának védelme – 98/34/EK irányelv – 8. és 9. cikk – Műszakiszabály-tervezetre vonatkozó részletes bizottsági vélemény – A hozzáférés megtagadása”

A C-331/15. P. sz. ügyben,

a **Francia Köztársaság** (képviselik: D. Colas, G. de Bergues, B. Fodda és F. Fize, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek,

támogatja:

a **Cseh Köztársaság** (képviselik: M. Smolek, T. Müller, J. Vláčil és D. Hadroušek, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél a fellebbezési eljárásban,

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. július 3-án benyújtott fellebbezése tárgyában

a többi fél az eljárásban:

Carl Schlyter (lakóhelye: Linköping [Svédország], képviseli: S. Schubert Rechtsanwalt és O. W. Brouwer advocaat)

felperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselik: J. Baquero Cruz, A. Tokár és F. Clotuche-Duvieusart, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Finn Köztársaság** (képviseli: S. Hartikainen, meghatalmazotti minőségben),

a **Svéd Királyság** (képviselik: C. Meyer-Seitz, N. Otte Widgren, U. Persson, A. Falk, E. Karlsson és L. Swedenborg, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: angol.

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, Juhász E. (előadó), C. Vajda, K. Jürimäe és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. február 8-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2017. április 6-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében a Francia Köztársaság az Európai Unió Törvényszéke 2015. április 16-i Schlyter kontra Bizottság ítéletének (T-402/12, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:209) a hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék megsemmisítette az Európai Bizottság 2012. június 27-i azon határozatát, amely a szünetelési idő alatt megtagadta a hozzáférést az ezen intézménynek az 1998. július 20-i 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 1998. L 217., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 21. kötet, 8. o.) módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról [helyesen: a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén alkalmazott információszolgáltatási eljárás megállapításáról] szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 204., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 337. o., a továbbiakban: 98/34 irányelv) alapján a francia hatóságok által bejelentett, a nanorészecske-méretű anyagokra vonatkozó éves nyilatkozat tartalmáról és benyújtásának feltételeiről szóló rendelettervezetre (2011/673/F) vonatkozó részletes véleményéhez (a továbbiakban: vitatott határozat).

I. Jogi háttér

A. A 98/34 irányelv

- 2 A 98/34 irányelv (3), (6), (7) és (9) preambulumbekzdése az alábbiakat tartalmazza:

„(3) mivel a belső piac zavartalan működésének előmozdítása érdekében a lehető legnagyobb mértékű átláthatóságra kell törekedni a műszaki szabványok és szabályok megállapítását célzó nemzeti kezdeményezések terén;

[...]

(6) mivel a tagállamokat is tájékoztatni kell az egyes tagállamok által tervezett műszaki szabályokról;

(7) mivel a belső piac célja olyan környezet megteremtése, amely előmozdítja a vállalkozások versenyképességét; mivel a fokozottabb információszolgáltatás elősegíti e piac előnyeinek a vállalkozások által történő jobb kihasználását; mivel a bejelentett projektek címeinek rendszeres közzététele és a bizalmas jellegre vonatkozó rendelkezések útján lehetővé kell tenni a gazdasági szereplők számára, hogy a más tagállamok által javasolt nemzeti műszaki szabályok hatásait illetően állást foglaljanak;

[...]

- (9) mivel a termékekre vonatkozó műszaki szabályokat illetően a piac megfelelő működésének vagy folyamatos fejlődésének biztosítását célzó intézkedések a nemzeti célokat átláthatóbbá teszik, valamint bővítik a javasolt szabályok piacra gyakorolt lehetséges hatása értékelésének szempontjait és feltételeit;

[...]”

- 3 A 98/34 irányelv 8. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A 10. cikkre is figyelemmel a tagállamok azonnal közölnek a Bizottsággal minden műszakiszabály-tervezetet, kivéve ha az csak egy nemzetközi vagy európai szabvány teljes szövegét ülteti át, ebben az esetben a megfelelő szabványra történő hivatkozás is elegendő; a Bizottságot egy közleményben a szabály elfogadása szükségességének indokairól is tájékoztatni kell, amennyiben ezek nem derülnek ki már a tervezetből is.

[...]

A Bizottság haladéktalanul értesíti a többi tagállamot a tervezetről és minden hozzá beérkezett dokumentumról. [...]

Tekintettel [a] [...] műszaki leírásokra [...], a Bizottság vagy a tagállamok észrevételei vagy részletes véleményei csak azokra a szempontokra vonatkozhatnak, amelyek a kereskedelmet vagy – a szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezések tekintetében – a szolgáltatások szabad áramlását, illetve a szolgáltató vállalkozások letelepedési szabadságát gátolhatják, és nem vonatkozhatnak az intézkedés adó- vagy pénzügyi szempontjaira.

(2) A Bizottság és a tagállamok észrevételeket tehetnek a műszakiszabály-tervezetet benyújtó tagállamnak; a tagállamnak az ilyen észrevételeket a legnagyobb mértékben figyelembe kell vennie a műszaki szabály későbbi kidolgozása során.

(3) A tagállamok késedelem nélkül közlik a Bizottsággal a műszaki szabály végleges szövegét.

(4) Az e cikk alapján szolgáltatott információk nem bizalmasak, ha ezt a bejelentő tagállam kifejezetten nem kéri. A kérést meg kell indokolni.

[...]”

- 4 Ezen irányelv 9. cikke a következőket írja elő:

„(1) A tagállamok a 8. cikk (1) bekezdésében említett közleménynek a Bizottság által történő kézhezvételétől számított három hónap időtartamra elhalasztják a műszakielőírás-tervezet [helyesen: műszakiszabály-tervezet] elfogadását.

(2) A tagállamoknak el kell halasztaniuk:

[...]

– a (3), (4) és (5) bekezdés sérelme nélkül, hat hónappal minden egyéb műszaki szabálytervezet elfogadását (kivéve a szolgáltatásokra vonatkozó szabálytervezeteket),

attól az időponttól kezdődően, amikor a Bizottság kézhez vette a 8. cikk (1) bekezdésében említett közleményt, ha a Bizottság vagy egy másik tagállam ettől az időponttól számított három hónapon belül olyan részletes véleményt ad ki, amely szerint az előirányzott intézkedés akadályozhatja az áruk szabad mozgását a belső piacon;

[...]

Az érintett tagállamnak be kell jelentenie a Bizottságnak, hogy milyen intézkedést javasol tenni az ilyen részletes véleményekkel kapcsolatban. A Bizottság erre észrevételt tesz.

[...]

(3) A szolgáltatásokra vonatkozó szabálytervezetek kivételével, a tagállamok tizenkét hónappal elhalasztják a műszaki szabálytervezet elfogadását attól az időponttól kezdődően, amikor a Bizottság kézhez vette a 8. cikk (1) bekezdésében említett közleményt, ha a Bizottság ettől az időponttól számított három hónapon belül bejelenti azon szándékát, hogy ebben a témában [az EUMSZ 288. cikkkel] összhangban irányelvre, rendeletre vagy határozatra kíván javaslatot előterjeszteni vagy elfogadni.”

B. Az 1049/2001/EK rendelet

5 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) (6) preambulumbekzdése értelmében: „[s]zélesebb körű hozzáférést kell biztosítani a dokumentumokhoz azokban az esetekben, amikor az intézmények jogalkotói minőségükben járnak el, beleértve a delegált jogköröket is, megőrizve ugyanakkor az intézményi döntéshozatali eljárások hatékonyságát. Ezeket a dokumentumokat a lehető legnagyobb mértékben közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni.”

6 Az 1049/2001 rendelet „Cél” című 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet célja, hogy:

- a) a köz- vagy magánérdek alapján olyan módon határozza meg az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság [...] dokumentumaihoz való, az [EUMSZ 15. cikk (3) bekezdés]ben előírt hozzáférési jogra irányadó elveket, feltételeket és korlátozásokat [helyesen: olyan módon határozza meg az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság [...] dokumentumaihoz való, az [EUMSZ 15. cikk (3) bekezdésben] előírt hozzáférési jogra irányadó, köz-, illetve magánérdeken alapuló elveket, feltételeket és korlátozásokat], hogy a dokumentumokhoz a lehető legszélesebb körű hozzáférést biztosítsa;
- b) megállapítsa az e jog lehető legegyszerűbb módon történő gyakorlását biztosító szabályokat;
- c) elősegítse a dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos helyes igazgatási gyakorlatot.”

7 E rendelet „Kedvezményezettek és hatály” című 2. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Bármely [európai] uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni az e rendeletben meghatározott elvek, feltételek és korlátok szerint.

[...]

(3) Ez a rendelet az intézmény birtokában lévő [helyesen: az intézménynél lévő] dokumentumokra vonatkozik, amely dokumentumokat az intézmény állított ki, vagy azok hozzá érkeztek [helyesen: amely dokumentumokat az intézmény állított ki, vagy amelyek hozzá érkeztek, és a birtokában vannak], és amelyek az Európai Unió tevékenységi területeire vonatkoznak.

[...]”

8 Az említett rendelet „Kivételek” című 4. cikke így rendelkezik:

„(1) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel kedvezőtlenül befolyásolná a következők védelmét: [helyesen: Az intézmény megtagadja a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené a következők védelmét:]

a) a közérdek tekintetében:

- közbiztonság,
- védelmi és katonai ügyek,
- nemzetközi kapcsolatok,
- a Közösség vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikája;

b) a személyiség és a magánszemély becsületének védelme, különösen a személyi adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelően [helyesen: a magánélet és a személyiség integritásának védelme, különösen a személyes adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelően].

(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel kedvezőtlenül befolyásolná a következők védelmét: [helyesen: Az intézmény megtagadja a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené a következők védelmét:]

- természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,
- bírósági eljárások és jogi tanácsadás [helyesen: bírósági eljárások és jogi állásfoglalások],
- ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok [helyesen: ellenőrzési, vizsgálati vagy auditálási tevékenység] célja,

kivéve ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

[...]

(6) Ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei közzétehetők [helyesen: a dokumentum fennmaradó részeit hozzáférhetővé kell tenni].

(7) Az (1)–(3) bekezdésben megállapított kivételek csak azon időtartam alatt érvényesek, amely alatt a védelem a dokumentum tartalma alapján indokolt. A kivételek maximum 30 éves időtartamra alkalmazhatók. A magánszférára [helyesen: magánéletre] vagy a kereskedelmi érdekekre vonatkozó kivételek hatálya alá eső dokumentumok és a minősített dokumentumok esetében a kivételek szükség esetén ezen időtartam elteltét követően is alkalmazhatók.”

II. A jogvita előzményei

- 9 2011. december 29-én a francia hatóságok a 98/34 irányelv 8. cikkének (1) bekezdésével összhangban bejelentettek a Bizottságnak egy, a nanorészecske-méretű anyagokra vonatkozó éves nyilatkozat tartalmáról és benyújtásának feltételeiről szóló rendelettervezetet.
- 10 2012. március 30-án a Bizottság részletes véleményt bocsátott ki, amely – a 98/34 irányelv 9. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésével összhangban – az eredeti szünetelési idő további három hónappal való meghosszabbítását eredményezte (a továbbiakban: szóban forgó részletes vélemény).
- 11 2012. április 16-án, azaz a szünetelési vagy felfüggesztési idő alatt kelt levelében C. Schlyter hozzáférést kért a szóban forgó részletes véleményhez. Mivel a Bizottság 2012. május 7-i levelével e kérelmet elutasította, C. Schlyter 2012. május 29-én megerősítő kérelmet nyújtott be ezen intézményhez, amelyben álláspontja felülvizsgálatára kérte ez utóbbit.
- 12 2012. június 27-én a Bizottság a vitatott határozattal elutasította C. Schlyter megerősítő kérelmét.

III. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 13 A Törvényszék Hivatalához 2012. szeptember 6-án benyújtott keresetlevéllel C. Schlyter a vitatott határozat megsemmisítését kérte. Keresetének alátámasztására három jogalpra hivatkozott.
- 14 Első jogalapjával C. Schlyter az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének és a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 264., 13. o.) 6. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában elkövetett téves jogalkalmazást és nyilvánvaló értékelési hibákat rótt fel a Bizottságnak. Második jogalapjával C. Schlyter az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének befejező fordulatában és az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésében előírt nyomós közérdekre vonatkozó kritérium alkalmazásában elkövetett téves jogalkalmazást, nyilvánvaló értékelési hibát, valamint az indokolás hiányosságát rótt fel a Bizottságnak. Harmadik jogalapjával C. Schlyter azt állította, hogy a vitatott határozat az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában elkövetett téves jogalkalmazáson, nyilvánvaló értékelési hibán, valamint az indokolás hiányosságán alapult.
- 15 A megtámadott ítéletben a Törvényszék elsődlegesen úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által a 98/34 irányelvben előírt eljárás keretében kibocsátott részletes vélemény nem tartozik az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében vett vizsgálati tevékenység körébe, valamint másodlagosan, hogy az ilyen részletes véleménynek a szünetelési idő alatt történő hozzáférhetővé tétele nem feltétlenül sérti ezen eljárás célját.
- 16 Következésképpen a Törvényszék megsemmisítette a vitatott határozatot.

IV. A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

- 17 A Francia Köztársaság fellebbezésében azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és C. Schlytert kötelezze a költségek viselésére.
- 18 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, utasítsa el az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet, és C. Schlytert kötelezze a költségek viselésére.

- 19 C. Schlyter azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a Francia Köztársaságot kötelezze a jelen eljárás során felmerült költségek viselésére.
- 20 A Finn Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést.
- 21 A Svéd Királyság azt kéri, hogy a Bíróság hagyja helyben a megtámadott ítéletet, és utasítsa el a fellebbezést.
- 22 A Bíróság elnöke 2015. október 29-i határozatával megengedte a Cseh Köztársaság beavatkozását a Francia Köztársaság kérelmeinek támogatása végett. A Cseh Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság a Francia Köztársaság, illetve adott esetben a Bizottság által javasoltak szerint határozzon.

V. A fellebbezésről

- 23 Először is a C. Schlyternek a fellebbezés bizonyos érveivel szemben felhozott elfogadhatatlansági kifogásait, majd másodszor a fellebbezés egyetlen jogalapját kell érdemben megvizsgálni.

A. Az elfogadhatatlansági kifogásokról

1. A felek érvei

- 24 C. Schlyter a fellebbezés több érvevel szemben elfogadhatatlansági kifogással él.
- 25 C. Schlyter mindenekelőtt úgy véli, hogy elfogadhatatlan a Francia Köztársaság azon érve, hogy nincsen összhangban a megtámadott ítéletben a „vizsgálat” fogalmának meghatározása az EU Pilot eljárásokkal kapcsolatos, 2014. szeptember 25-i Spirlea kontra Bizottság ítéletben (T-306/12, EU:T:2014:816) elfogadott megoldással, mivel ez az érv új jogalpnak minősül, amelyre a Törvényszék előtt kellett volna hivatkozni. C. Schlyter szerint az EU Pilot eljárásokat már 2008 óta alkalmazták, következésképpen a fenti, különböző eljárások összehasonlításán alapuló érvet elő lehetett volna adni a Törvényszék előtt.
- 26 Továbbá C. Schlyter úgy véli, hogy a Francia Köztársaság azon érve, amely szerint annak meghatározása céljából, hogy valamely műszakiszabály-tervezet összeegyeztethető-e a belső piac szabályaival, a Bizottság gyakran köteles a tényállás megállapítására, elfogadhatatlan, mivel a Törvényszék ténybeli megállapításának ilyen vitatását már nem lehet a fellebbezés keretében vizsgálni.
- 27 Végül C. Schlyter azt állítja, hogy az az érv, amely szerint a szóban forgó részletes vélemény hozzáférhetővé tétele – amennyiben befolyásolhatja a felek egyeztetéseit és nyilvános nyomást keletkeztethet – árt a Bizottság és az érintett tagállam közti párbeszéd minőségének, a jelen fellebbezés keretében elfogadhatatlan, mivel C. Schlyter a Törvényszék előtt már kérelmezte, hogy a Francia Köztársaság bizonyítsa az ilyen káros hatás fennállását. E tagállam azonban nem adott e tekintetben választ, és csupán arra szorítkozott, hogy Kokott főtanácsnok Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyre (C-139/07 P, EU:C:2009:520) vonatkozó indítványát idézte, anélkül hogy kifejtette volna, hogy az mennyiben releváns a jelen jogvitával összefüggésben. Márpedig az említett érvet alátámasztó összes elemet elő kellett volna adni a Törvényszék előtt.
- 28 A Francia Köztársaság úgy véli, hogy e három érv elfogadható.

2. A Bíróság álláspontja

- 29 Az említett elfogadhatatlansági kifogásokat illetően először is meg kell jegyezni, hogy a megtámadott ítélet 52. pontjából kitűnik, hogy a Francia Köztársaság a Törvényszék előtt előadta, hogy a 98/34 irányelvben előírt eljárás „vizsgálatnak” minősül, valamint hogy a részletes véleménynek a Bizottság által az említett eljárás keretében való kibocsátása az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében vett vizsgálat körébe tartozik. A jelen fellebbezés keretében e tagállam a megtámadott ítélet és a 2014. szeptember 25-i Spirlea kontra Bizottság ítélet (T-306/12, EU:T:2014:816) közötti állítólagos ellentmondásra hivatkozva azt kívánja bizonyítani, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem minősítette a 98/34 irányelvben előírt eljárást az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében vett „vizsgálati tevékenységnek”. Márpedig egy ilyen érv nem minősül új jogalapnak, hanem kiegészít egy, a Törvényszék előtt már hivatkozott joglapot.
- 30 Másodszor, meg kell állapítani, hogy a Francia Köztársaság azon érve, amely szerint a Bizottság gyakran köteles a tényállás megállapítására annak meghatározása céljából, hogy valamely műszakiszabály-tervezet összeegyeztethető-e a belső piac szabályaival, nem a Törvényszéknek a Bizottság által lefolytatott konkrét eljárással kapcsolatban tett ténybeli megállapítását bírálja, hanem a 98/34 irányelvben bevezetett eljárásnak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében vett „vizsgálati tevékenységként” való minősítésére irányul, ami jogkérdés.
- 31 Harmadszor, emlékeztetni kell arra egyfelől, hogy a megtámadott ítélet 40. pontja értelmében a Bizottság a vitatott határozatban igazolta az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének a jelen esetben való alkalmazását, úgy ítélve meg, hogy a szóban forgó részletes véleménynek a nyilvánosság számára a szünetelési idő alatt történő hozzáférhetővé tétele csökkentené a Francia Köztársaság azon szándékát, hogy kölcsönös bizalmi légkörben működjön vele együtt. Másfelől kitűnik a Francia Köztársaság által első fokon benyújtott beavatkozási beadványból, hogy lényegében azt állította a Törvényszék előtt, hogy a Bizottság inkvizitórius lépéshez folyamodott a 98/34 irányelvben szereplő kétoldalú párbeszéd keretében, amelyre olyan titoktartási követelmény irányadó, amely megkönnyíti a jogvita békés, a nyilvánosság nyomásától mentes rendezését ezen intézmény és az érintett tagállam között. A Francia Köztársaság ebben az összefüggésben utalt Kokott főtanácsnoknak a 2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet (C-139/07 P, EU:C:2010:376) alapjául szolgáló ügyre vonatkozó indítványára, implicit módon analógiát vonva a jelen ügy és ez utóbbi ügy között, azon érvének alátámasztása céljából, amely szerint bizonyos szintű titoktartásra van szükség a Bizottság és az érintett tagállam közötti tárgyalások zavartalansága érdekében. Márpedig a Törvényszék előtt kifejtett ilyen érvelés kiterjesztése a fellebbezés szakaszában elfogadható.
- 32 Ilyen körülmények között el kell utasítani a C. Schlyter által hivatkozott elfogadhatatlansági kifogásokat.

B. Az ügy érdeméről

- 33 A Francia Köztársaság fellebbezésének alátámasztására egyetlen jogalapra hivatkozik. Ez az egyetlen jogalap két részre tagolódik.

1. Az egyetlen jogalap első részéről

a) A felek érvei

- 34 A Francia Köztársaság – a Cseh Köztársaság és a Bizottság támogatásával – azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a 98/34 irányelvben előírt eljárás nem minősül az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében vett „vizsgálati tevékenységnek”.
- 35 C. Schlyter – a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság támogatásával – először is úgy érvel, hogy a Francia Köztársaság nem kritizálhatja azt a tényt, hogy a megtámadott ítéletben szereplő „vizsgálat” fogalma nem alapul sem az 1049/2001 rendeletben, sem a 98/34 irányelvben, sem az ítélkezési gyakorlatban használt egyetlen meghatározáson sem.
- 36 Másodszor, C. Schlyter úgy véli, hogy hatástalan és megalapozatlan a Francia Köztársaság azon érve, amely szerint nincsen összhangban a megtámadott ítéletben a „vizsgálat” fogalmának alkalmazása a 2014. szeptember 25-i Spirlea kontra Bizottság ítéletben (T-306/12, EU:T:2014:816) az EU Pilot eljárásokkal kapcsolatosan elfogadott megoldással.
- 37 Harmadszor, C. Schlyter szerint tévesen állítja a Francia Köztársaság, hogy abban az esetben, ha a Bíróság jóváhagyná a „vizsgálat” fogalmának a megtámadott ítélet 53. pontjában kifejtett meghatározását, a 98/34 irányelvben előírt eljárás megfelelne e meghatározásnak.
- 38 Végezetül, negyedszer, C. Schlyter azt állítja, hogy a 2015. július 16-i ClientEarth kontra Bizottság ítéletben (C-612/13 P, EU:C:2015:486) semmi nem utal arra, hogy a „vizsgálat” fogalma nem határozható meg korlátozó jelleggel. Ezenkívül C. Schlyter szerint ebből az ítéletből nem következik, hogy minden, a Bizottság által a Szerződések öreként ellátott feladatkörhöz kapcsolódó intézkedés vizsgálati tevékenységnek minősül.

b) A Bíróság álláspontja

- 39 A Törvényszék a megtámadott ítélet 83. pontjában megállapította, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a szóban forgó részletes véleményhez való hozzáférés megtagadása érdekében az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésére hivatkozott azzal az indokkal, hogy ezen vélemény hozzáférhetővé tétele sértené a vizsgálati tevékenység célját, mivel a Bizottság által a 98/34 irányelvben előírt eljárás keretében kibocsátott részletes vélemény, tartalmára és megformálásának körülményeire tekintettel, nem tartozik az 1049/2001 említett rendelkezése értelmében vett „vizsgálati tevékenység” körébe.
- 40 E következtetés levonása érdekében a Törvényszék megvizsgálta, hogy a 98/34 irányelvben előírt eljárás és az ilyen eljárás keretében kibocsátott részletes vélemények megfelelnek-e a megtámadott ítélet 53. pontjában meghatározott „vizsgálat” fogalmának, amely szerint az magában foglalja „mind valamely illetékes hatóság által a jogsértés megállapítása céljából folytatott kutatások összességét, mind azt az eljárást, amellyel valamely hatóság összegyűjti az információkat, és határozatának meghozatala előtt bizonyos tényeket megvizsgál”.
- 41 Noha az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése úgy rendelkezik, hogy az intézmény megtagadja a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené többek között a vizsgálati tevékenység céljának védelmét, a „vizsgálati tevékenység” e rendelkezés értelmében vett fogalmát nem határozza meg ez a rendelet.
- 42 Ezenfelül meg kell állapítani, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatában sem szerepel e fogalom általános meghatározása.

- 43 A Francia Köztársaság és a Bizottság vitatják e fogalomnak a Törvényszék által megállapított meghatározását, és azt állítják, hogy az túlzottan megszorító. Lényegében úgy érvelnek, hogy a „vizsgálat” fogalmát nem lehet egyfelől a valamely hatóság által a jogsértés vagy a szabálytalanság megállapítása céljából folytatott kutatásokra, másfelől azon eljárásokra szorítani, amelyek tények és információk összegyűjtésére és megvizsgálására irányulnak határozathozatal céljából.
- 44 Ezt az érvet el kell fogadni.
- 45 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében szereplő vizsgálat fogalma az uniós jog olyan önálló fogalma, amelynek értelmezésekor többek között annak szokásos értelmét, valamint azon összefüggést is figyelembe kell venni, amelybe illeszkedik (lásd analógia útján: 2010. március 9-i Bizottság kontra Németország ítélet, C-518/07, EU:C:2010:125, 18. pont; 2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 50. pont).
- 46 Anélkül, hogy szükséges lenne kifejtteni az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésének értelmében vett „vizsgálati tevékenységek” kimerítő meghatározását, meg kell állapítani, hogy ilyen tevékenységnek minősül a Bizottság olyan strukturált és formalizált eljárása, amelynek célja információk összegyűjtése és elemzése annak érdekében, hogy ezen intézmény állást tudjon foglalni az EU-, illetve EUM-Szerződésben előírt feladatai ellátása keretében.
- 47 Ezen eljárásnak nem kell feltétlenül valamely jogsértés vagy szabálytalanság feltárására vagy az azok elleni fellépésre irányulnia. A „vizsgálat” fogalma magában foglalhatja a Bizottság arra irányuló tevékenységét is, hogy megállapítsa a tényállást valamely adott helyzet értékelése céljából.
- 48 Hasonlóképpen, ahhoz, hogy valamely eljárást „vizsgálatnak” minősítsenek, nem elengedhetetlen, hogy a Bizottság által feladatai ellátása körében elfogadott álláspont az EUMSZ 288. cikk negyedik bekezdésének értelmében vett határozat formáját öltse. Az ilyen álláspont többek között jelentés vagy ajánlás formájában is megjelenhet.
- 49 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a 98/34 irányelv 8. és 9. cikke azon eljárási lépéseket határozza meg, amelyek valamely műszakiszabály-tervezet tagállam általi bejelentésére és a Bizottság e tárgyú részletes véleményének kibocsátására vonatkoznak. Ebből következően ezen irányelv strukturált és formalizált eljárást irányoz elő.
- 50 Ezenkívül kitűnik az említett irányelvnek mind a címéből, mind a rendelkezéseiből, hogy az abban előírt eljárás az információk összegyűjtésére és elemzésére irányul. Közelebbről a 8. cikkének (1) bekezdése azt írja elő, hogy a tagállamok nemcsak a műszakiszabály-tervezeteket közlik a Bizottsággal, hanem adott esetben a műszaki szabály elfogadása szükségességének indokait is, valamint az elsődlegesen és közvetlenül érintett alapvető törvényi és rendeleti rendelkezések szövegét.
- 51 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy – ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 56. és 57. pontjában ítélt – az a kérdés, hogy a Bizottság maga kér-e információkat a tagállamoktól, vagy azokat valamely szabályozás alapján kapja-e meg, nem releváns annak eldöntésekor, hogy valamely eljárást „vizsgálatnak” kell-e minősíteni.
- 52 Végül, a Bizottság által a 98/34 irányelv 9. cikke (2) bekezdésének megfelelően kibocsátott részletes vélemény hivatalos intézkedésnek minősül, amely kifejti ezen intézmény azzal kapcsolatos jogi álláspontját, hogy az érintett tagállam által bejelentett műszakiszabály-tervezet összeegyeztethető-e többek között az áruk szabad mozgásával és a gazdasági szereplők letelepedési szabadságával.
- 53 Következésképpen az ilyen vélemény a „vizsgálati” eljárás körébe tartozik.

- 54 Ilyen körülmények között megalapozott a Francia Köztársaság által jogalapja első részében felvetett azon kifogás, amely szerint a megtámadott ítélet téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Bizottságnak a 98/34 irányelv rendelkezéseinek megfelelően folytatott eljárása és az ezen intézmény által kibocsátott részletes vélemény nem tartozik az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének értelmében vett „vizsgálati tevékenység” körébe.
- 55 Következésképpen a fellebbezés egyetlen jogalapja első részének helyt kell adni.

2. A fellebbezés egyetlen jogalapjának második részéről

a) A felek érvei

- 56 A Francia Köztársaság előadja, hogy a megtámadott ítélet 84–88. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor másodlagosan úgy ítélte meg, hogy még ha a Bizottság által kibocsátott részletes vélemény az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében vett „vizsgálati tevékenység” körébe tartozna is, a szóban forgó részletes vélemény hozzáférhetővé tétele nem feltétlenül sérti a 98/34 irányelvben előírt eljárás célját.
- 57 E tagállam egyfelől azt állítja, hogy C. Schlyter az első fokú eljárás felpereseként nem hozta fel azon érvet, amely szerint, ha a 98/34 irányelvben előírt eljárás vizsgálati tevékenységnek minősül, akkor a megtámadott dokumentum hozzáférhetővé tétele nem sértene a vizsgálati tevékenység célját. Márpedig az említett tagállam szerint az ilyen érvre alapított jogalapot nem lehet hivatalból felhozni, így a Törvényszék tévesen hivatkozott arra határozatának alátámasztása érdekében.
- 58 Másfelől a Francia Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 85. pontjában a Törvényszék tévesen megszorítóan értelmezte a 98/34 irányelvben előírt eljárás célját, amennyiben ezen eljárás a Bizottság és az érintett tagállam közötti párbeszéd minőségére vonatkozó célt is követ. E tagállam szerint a 98/34 irányelvben előírt eljárásban a titoktartási követelmény – mint a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás pert megelőző szakaszában érvényesülő követelmény – az említett párbeszéd minőségének védelmére irányul annak érdekében, hogy békés megoldás születhessen.
- 59 A Bizottság szerint a részletes vélemény kibocsátása után a Bizottság és az érintett tagállam közti tárgyalások bizalmas jellege a 98/34 irányelv szerinti eljárás velejárója, és analóg a más hasonló eljárások – különösen a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás – keretében folytatott tárgyalások bizalmas jellegével. Úgy véli, hogy a megtámadott ítélet 87. pontjában hivatkozott érvelés téves, és hogy az említett tárgyalásokat minden külső nyomástól meg kell védeni, mivel a Bizottság arról igyekszik meggyőzni az érintett tagállamot, hogy nemzeti szabályozástervezete összeegyeztethetetlen lehet az uniós joggal, és igen gyakran alternatív megoldásokat javasol. Márpedig, ha ezen intézménynek meg kellene várnia a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás hivatalos megindítását ahhoz, hogy az ilyen párbeszédet bizalmasan kezeljék, az csökkentené a megelőző ellenőrzés igénybevételét, és negatív hatással lenne a belső piacra. A Bizottság ezenkívül azt állítja, hogy az ilyen helyzet megmerevítené a felek álláspontjait, és rontaná az uniós jog tiszteletben tartása szempontjából kedvező megoldás kilátásait.
- 60 C. Schlyter, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság vitatja ezen érveket.

b) A Bíróság álláspontja

- 61 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében azon dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásának alátámasztásához, amelynek hozzáférhetővé tételét kérték, főszabály szerint nem elegendő az, hogy e dokumentum az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett

tevékenységek valamelyikéhez kapcsolódjon. Az érintett intézménynek arra is magyarázatot kell adnia, hogy az említett dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen hogyan sérthetné az e cikkben előírt kivétellel védett érdeket (2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 62 A jelen ügyben – amint az a megtámadott ítélet 14. és 40. pontjából kitűnik – a Bizottság annak előadásával igazolta az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének a jelen esetben való alkalmazását, hogy a szóban forgó részletes véleménynek a nyilvánosság számára a szünetelési idő alatt történő hozzáférhetővé tétele csökkentené a Francia Köztársaság azon szándékát, hogy kölcsönös bizalmi légkörben működjön együtt ezen intézménnyel. Ennélfogva e nyilvánosságra hozatal sértene a vizsgálati tevékenység céljának az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében vett védelmét.
- 63 Először is – ellentétben azzal, amit a Francia Köztársaság állít – a Törvényszék, amikor a megtámadott ítélet 84–88. pontjában úgy ítélte meg, hogy abban az esetben, ha a 98/34 irányelv által előírt eljárás vizsgálati tevékenységnek minősül, a szóban forgó részletes vélemény hozzáférhetővé tétele nem feltétlenül sérti ezen eljárás célját, egy mérlegelés céljából elé terjesztett érvre válaszolt.
- 64 Ugyanis – amint azt a főtanácsnok az indítványának 132. pontjában megállapította – kitűnik a megtámadott ítélet 76. pontjából, hogy a Francia Köztársaság azt állította a Törvényszék előtt, hogy nem szabad alulértékelni annak destabilizáló hatását, hogy azt megelőzően hozzák a nyilvánosság tudomására a Bizottságnak a bejelentett műszakiszabály-tervezetre vonatkozó lehetséges kritikáit, hogy az érintett tagállamnak módjában állt volna arra válaszolni.
- 65 A Francia Köztársaság ezen érvevel a Bizottságnak a megtámadott ítélet 77. pontjában felidézett, és a vitatott határozat 3. pontjában is szereplő azon álláspontját kívánta alátámasztani, amely szerint a szóban forgó részletes véleménynek a szünetelési idő alatt történő hozzáférhetővé tétele árt a felek közötti további egyeztetéseknek.
- 66 Ebből következően nem állapítható meg, hogy a szóban forgó érvet a Törvényszék hivatalból hozta fel.
- 67 Másodsor, nem elfogadható a Francia Köztársaság által a jelen fellebbezés keretében felhozott azon érv sem, amely szerint a részletes vélemény hozzáférhetővé tétele feltétlenül sértene a Bizottság és az érintett tagállam közti, a békés megoldás megtalálására irányuló párbeszéd minőségét.
- 68 Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 85. pontjában megállapította, a 98/34 irányelvben előírt eljárás és különösen a Bizottság által az említett eljárás keretében kibocsátott részletes vélemény célja annak megelőzése, hogy a nemzeti jogalkotó olyan műszaki szabályt fogadjon el, amely akadályozza az áruk vagy a szolgáltatások szabad mozgását vagy a szolgáltató vállalkozások letelepedésének szabadságát a belső piacon.
- 69 A 98/34 irányelv e célja kapcsán a Törvényszék a megtámadott ítélet 37. és 85. pontjában emlékeztetett a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatára, amely szerint ezen irányelv a megelőző ellenőrzés révén az áruk és szolgáltatások, valamint a szolgáltató vállalkozások letelepedése szabadságának biztosítására irányul, amely az Európai Unió egyik alapja, és ez az ellenőrzés hasznos abban az esetben, amikor az irányelv hatálya alá tartozó műszaki szabályok akadályozzák az áruk és szolgáltatások tagállamok közötti kereskedelmét, mivel az ilyen akadály csak akkor fogadható el, ha a közérdek feltétlenül érvényesítendő követelményei teszik szükségessé (lásd ebben az értelemben: 2014. július 10-i Ivansson és társai ítélet, C-307/13, EU:C:2014:2058, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 70 A megtámadott ítélet 87. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy nem feltétlenül sérti ezen eljárás célját az a tény, hogy a Bizottság hozzáférhetővé teszi részletes véleményét, amely szerint a valamely tagállam által bejelentett műszakiszabály-tervezet egyes aspektusai esetlegesen akadályozhatják az áruk szabad mozgását, a szolgáltatások szabad mozgását vagy a szolgáltató vállalkozások letelepedésének szabadságát a belső piacon.
- 71 A Francia Köztársaság és a Bizottság által felhozott elemek nem bizonyítják, hogy ez a megállapítás jogilag téves.
- 72 Éppen ellenkezőleg, meg kell állapítani, hogy a 98/34 irányelv által előírt rendszer olyan átláthatósági követelményt vezet be, amely megerősíti az említett megállapítás megalapozottságát.
- 73 Emlékeztetni kell arra, hogy a 98/34 irányelv által bevezetett rendszer – amint azt annak (7) preambulumbekkezdése kimondja – a tagállamok által tervezett műszaki szabályozások címei rendszeres közzétételének biztosításával, és ily módon a gazdasági szereplők számára annak lehetővé tételével, hogy e szabályozások hatásait illetően megismertessék véleményüket, arra irányul, hogy e gazdasági szereplők hatékonyabban használhassák ki a belső piacból fakadó előnyöket.
- 74 A Bizottság maga is jelezte a vitatott határozat 5. pontjában, hogy a gazdasági szereplők és a civil szervezetek aktív szerepet játszhatnak, és véleményeikkel hozzájárulhatnak a 98/34 irányelv által bevezetett rendszer működéséhez. A Bizottság arra is emlékeztetett a vitatott határozat e pontjában, hogy mivel az ilyen részvétel magas szintű átláthatóságot követel meg, rendszeresen közzéteszi a tagállamok által tervezett műszaki szabályokat („TRIS” elnevezésű) honlapján.
- 75 Ezenkívül ezen irányelv (3) és (6) preambulumbekkezdése értelmében a belső piac zavartalan működésének előmozdítása érdekében a lehető legnagyobb mértékű átláthatóságra kell törekedni a műszaki szabványok és szabályok megállapítását célzó nemzeti kezdeményezések terén, és minden tagállamot tájékoztatni kell a bármelyik másik tagállam által tervezett műszaki szabályozásokról. Az említett irányelv (9) preambulumbekkezdése kifejti, hogy a piac megfelelő működésének vagy folyamatos fejlődésének biztosítását célzó intézkedések a nemzeti célokat átláthatóbbá teszik, valamint bővítik a javasolt szabályok piacra gyakorolt lehetséges hatása értékelésének szempontjait és feltételeit.
- 76 A 98/34 irányelv 8. cikke (1) bekezdése első és ötödik albekezdésének megfelelően a tagállamok azonnal közölnek a Bizottsággal minden műszakiszabály-tervezetet, és ezen intézmény haladéktalanul értesíti a többi tagállamot a tervezetről és minden hozzá beérkezett dokumentumról. E rendelkezés (2) bekezdése értelmében a Bizottság és a tagállamok észrevételeket tehetnek a műszakiszabály-tervezetet benyújtó tagállamnak.
- 77 E tekintetben kitűnik ezen irányelv 8. cikke (4) bekezdéséből, hogy az e cikk alapján szolgáltatott információk nem minősülnek bizalmasnak, kivéve ha a bejelentő tagállam azt kifejezetten és indokolással ellátva kéri.
- 78 Ami a Bizottság vagy valamely tagállam által az említett irányelv 9. cikkének (2) bekezdése szerint kibocsátott részletes véleményeket illeti, hangsúlyozni kell, hogy ezen irányelv egyik rendelkezése sem írja elő azok bizalmas jellegét. Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy a 98/34 irányelv alapjául szolgáló átláthatósági követelmény főszabály szerint alkalmazandó e részletes véleményekre.
- 79 E következtetést megerősíti a Bíróság ítélkezési gyakorlata, amelynek értelmében ezen irányelv arra irányul, hogy a gazdasági szereplők megismerhessék azon kötelezettségek terjedelmét, amelyeket velük szemben előírhatnak, és hogy felkészülhessenek a műszaki szabályok elfogadására azzal, hogy adott esetben kellő időben átalakítják termékeiket vagy szolgáltatásaikat (lásd ebben az értelemben: 2016. február 4-i Ince ítélet, C-336/14, EU:C:2016:72, 83. pont).

- 80 Egyébiránt az a lehetőség, hogy a gazdasági szereplők nemcsak a bejelentő tagállam által tervezett műszaki szabályt ismerhetik meg, hanem az e szabályról a Bizottság vagy a többi tagállam által kibocsátott részletes véleményben kifejtett álláspontot is, főszabály szerint hozzájárul az annak megakadályozására irányuló célkitűzéshez, hogy az uniós joggal összeegyeztethetetlen műszaki szabályt fogadjanak el.
- 81 A 98/34 irányelv alapjául szolgáló átláthatósági követelmény mindazonáltal nem zárja ki, hogy a Bizottság az adott eset körülményeitől függően az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésére hivatkozzon az olyan részletes véleményhez való hozzáférés megtagadása érdekében, amelyet saját maga vagy valamely tagállam bocsátott ki ezen irányelv 9. cikke (2) bekezdése alapján, feltéve hogy ezen intézmény bizonyítani tudja, hogy a kérdéses részletes véleményhez való hozzáférés konkrétan és ténylegesen sérti az annak megakadályozására irányuló célkitűzést, hogy az uniós joggal összeegyeztethetetlen műszaki szabályt fogadjanak el.
- 82 Ebből következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor elutasította a Francia Köztársaság és a Bizottság azon érveit, amelyek szerint a tagállamok együttműködése csökkenésének a vitatott határozatban leírtak szerinti veszélye az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdése alapján elégséges igazolás a szóban forgó részletes véleményhez való hozzáférés iránti kérelem elutasításához.
- 83 A Törvényszék tehát helytállóan semmisítette meg a vitatott határozat azon részét, amely az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése alapján megtagadta a szóban forgó részletes véleményhez való hozzáférést.
- 84 Következésképpen a Francia Köztársaság által hivatkozott egyetlen jogalap második részét el kell utasítani.
- 85 Tekintettel arra, hogy a megtámadott ítéletnek az egyetlen jogalap második része által eredménytelenül kifogásolt indokolása önmagában is elegendő az említett ítélet rendelkező részének igazolásához, e jogalapot, valamint a fellebbezés egészét el kell utasítani.

VI. A költségekről

- 86 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.
- 87 E szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése alapján, amelyet annak 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit. Tekintve, hogy a Francia Köztársaság, C. Schlyter és a Bizottság részleges pernyertes lett, a jelen esetben alkalmazni kell e rendelkezést.
- 88 Az említett szabályzat 140. cikkének (1) bekezdésével összhangban, amelyet annak 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Cseh Köztársaság maga viseli saját költségeit.
- 89 Ugyanezen szabályzat 184. cikkének (4) bekezdése értelmében a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság szintén maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Francia Köztársaság, Carl Schlyter és az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

3) A Cseh Köztársaság maga viseli saját költségeit.

4) A Finn Köztársaság és a Svéd Királyság maga viseli saját költségeit.

Kihirdetve Luxembourgban, a 2017. szeptember 7-i nyilvános ülésen.

Aláírások